

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gasparis Druzbecki

Pawlowski, Daniel

Ingolstadii, 1732

VD18 90066324

Caput XV. Orationis, & contemplationis studium, reflexiváque vita Patris
Gasparis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45343

ciis Annuis ; quæ Festa per triduum ultimum Decembris celebrabat, juxta praxes præscriptas, infatione Annum terminandi.

C A P U T XV.

Orationis, & Contemplationis Studium, Reflexivaque Vita Patris Gasparis.

Orationis donum, est præludium vitæ æternæ.

Exercitium spiritus orandi.

Proposita Orationis.

DONUM Orationis, præsertim in aliquo excellenti gradu, est præludium quoddam vitæ æternæ, quid enim aliud, vita nostra æterna erit, nisi cogitatio de Deo, & affectio erga Deum, & divina? Quid item aliud oratio excellens est, nisi hoc utrumque? quamvis hæc quidem, per speculum, & in ænigmate; illa vero facie, ad faciem versetur, circa DEUM. Hoc donum in quali gradu divina Bonitas Patri Gaspari communicaverit, colligi potest ex sequentibus.

1. Delegerat ille sibi Mensem Martium, in quo specialiter exercebat sese in amore, æstimatione, & usu frequenti Orationis ferventis, affectivæ, & longioris: petebatque à Deo gratiam, scientiam, famem, & efficaciam, & continuitatem Orationis. Petebat insuper, ut non solum oraret, sed etiam (verba ejus sunt) Oratio ipsa fieret.

2. Quotidie post Sacrificium Missæ, his propositis animum obfirmabat: *Volo mi JESU, me exercere, & perficere assiduo, in innovatione Intentionis.*

tionis crebra: in continua crescentis fervoris excitatione: in actuali devotione in omnibus: in concatenatione actionum per spiritum: in DEI presentis amante memoria, & memori amore, & fame Orationis: in usu recollectionis horariae, & crebrioris, &c.

3. Singulis itidem diebus, duas ordinariè instituebat Meditationes, alteram mane more Societatis consueto: Alteram post Meridiem, dum urgens aliqua occupatio eam non impediabat: Bonitatem autem Meditationum inde metiebatur. 1. Ex subordinatione sua ad Deum, & ad Superiores propter Deum. 2. Ex odio sui, victoriaeque, & pace affectuum suorum. 3. Ex æqualitate vitæ, dominioque sui in rebus, & actionibus suis. 4. Ex Charitate, & mansuetudine, supportatione, compassione sua, super aliorum mala, imperfectionesque. 5. Ex observatione Regularum disciplinæ Communis, & suarum privatarum observationum exactâ, & punctuali. 6. Ex odio, fuga, paucitateque defectuum quotidianorum, ac puritate cordis, & corporis. 7. Ex victoria gulæ, & linguæ, aliarumque inordinationum. 8. Ex fervore, ac devotione, & tendentia in Deum, constanti, ac experimentalis.

4. Anno 1609. in Novitiatu, accepit à Domino doctrinam acquirendæ semper præsentis divinæ. Anno autem 1620. accepit à Deo profusionem contemplativam ut retuli Cap. 1. Anno quoque 1623. cognovit ex instinctu Dei, impetratum sibi à B. V. affectum incessabiliter inhærendi Deo, ut dixit Cap. 13. Ex quibus omni-

Bonitas Meditationum unde colligenda.

Dona singularia.

*Orationes
ejaculatoria.*

omnibus facile habetur, quàm excellens Oratio-
nis donum, collatum ei fuerit divinitus.

5. Orationum ejaculatoriarum usum habuit
frequentissimum; ita ut etiam per Curritoria
incedens, immo etiam cum aliis colloquens,
coronulam manibus tereret, actusque aliquos
eliceret. Duplices autem Orationes ejaculato-
rias dicebat esse; quasdam meri tantum affe-
ctus nostri erga DEUM, quales sunt; *DEUS
meus, & omnia. O ignis, qui semper ardes! Para-
tum cor meum DEUS. O Domine ego servus Tuus &c.*
Et has laudabat, commentabatque quasdam,
per quas non solum affectum ignescere faci-
mus, sed etiam proposita nostra circa virtutes,
vel vitia, brevissime, validissimè tamen in DE-
UM jaculamur. Et has magis approbabat, præ-
fererebatque prioribus, saltem propter incipi-
entes & proficientes, deque illis tale habuit à
Deo lumen.

*Doctrina de
orationibus
ejaculatoriis.*

Anno 1624. die 12. Decembris, docuit me
Dominus, quas & quomodo practicas coronas,
ejaculatoriasque orationes frequentare debe-
rem, scilicet, ut coronam dicerem hoc, vel simili
modo; 1. *DEUS meus, fac me amare hunc N. qui
me odit.* 2. *DEUS meus, volo bene loqui de N. ob-
loquente mihi.* 3. *DEUS meus, gratias ago Tibi pro
isto N. adversario meo.* 4. *Fac isti mi DEUS bene,
qui mihi in hoc fecit male &c. talibus enim affecti-
bus iteratis imprimitur practica dignationum JESU
Christi tolerantia.*

*Singularia de
tempore di-
ctamina.*

6. Convictum se à Deo, quibusdam dicta-
minibus, ne properaret in recitatione Oratio-
num vocalium, fatetur in libello illustrationum,

his

his verbis; Quadam vice recitabam preces Canonicas, celeriter volens illud pensum expedire, & tempus reliquum ad quædam peragenda reservare, cum mihi in Spiritu, ad mentem venit; *Quid festinas, & tempus DEI Laudibus suffuraris? Nunquid tempus DEI non est? An non ille fecit tempora? ut ipsi illa impendere nolis, & sis parens temporum, quoad divina? Times ne tibi desit ad alia, si DEO impendas tempus. Esto, desit aliis, non desit Deo, impende illud Deo, impendet Tibi Deus, ne metue tempus dare Deo. Pater ille seculorum, suppeditabit illud; si indignueris. Denique desit postea tibi tempus: esto: at nonne satis erit tibi, si totum, si reliquum, quod habuisti tempus, Deo dedisse inveniaris, & non habuisse quod impenderes non DEO.* His dictaminibus persuasum est mihi, ut tempestivè, hoc est sufficienti tempore accepto, preces Canonicas semper dicam, nec me in angustum tempus conjiciendo, ad festinandum cogam, utque non festinem, nec sim parcus, in DEUM temporis, qui est auctor temporis.

7. Plurimas conscripsit Meditationes, & *Scripta per modum Meditationum.* pleraque ejus Ascetica, sunt ab eo juxta modum, & formam meditandi, scripto tradita. omnia verò ejusdem Scripta, plena sunt affectibus variis, erga DEUM, Christum, B. V. Sanctos: ita ut scripsisse, & simul meditatus fuisse, orasseque videatur.

8. Actûs, & affectûs Beatorum suaviter prægustabat interdum, ut in ejus consuetudinibus reperi, his modis. I. Intuitu fortuito, & possessivo gaudio, gaudenteque possessione, atque

Prægustationes Beatitudinis.

que suctione, vel potatione Summi Boni. 2. Admiratione, obstupefactione, defectione, que in summum Bonum. 3. Satietae fame, & fame satiatâ, & tamen anhelâ, ad summum Bonum. 4. Contentatione, & quasi confessione contentationis, impletæ spei, persoluti superfluentis laboris.

5. Charitate exuberante, & æstuante in DEUM summum, & jam suum æternaliter possessum Bonum. 6. Laude, exaltatione, dignificatione, in sæcula sæculorum. 7. Invitatione Creaturæ rationalis ad fruendum DEO, atque affecuratione, quod non fallat Deus, quodque superet fidem, spem, vota, captum.

*Imitatio fitus
Beatorum.*

9. Sitûs varios Beatorum in Cælo, piè exprimebat interdum in sese. 1. Admirantis, & defixos oculos habentis. 2. Reverentis, & Majestatem Dei admirantis pronè. 3. Appositis in Crucem manibus ante pectus, oculorum elevationem blandam, & contentativam habentis. 4. Diductis manibus ante se, vultu renitendis, labiaque suaviter, & modice hiantia præferentis. 5. Demissis dejectisque brachiis, & manibus, suaviter stupentis, atque consistentis. 6. Compositis, ut orantes solent, manibus vel palmis ad pectus, mistum admiratione, gaudio, vividâ delectatione, vegetoque languore habentis. 7. Positis in sinu manibus, confessum æternum, & adspectum, inspectumque totius Divinitatis abyssi, Bonitatisque thesauri proprietatem jam obtinentis.

*Specimina
Contemplationis.*

10. Specimina contemplationis, concessa illi à DEO, non uno in loco inter scripta ejus reperi,

reperi, sed potissimum in Ratione peragendi Vacationes Cælestes, nempe fruendi deliciis Divinitatis, recolendi Triumphum Pretiosissimæ Parentis in Cælos assumptæ, & colendi VERBUM Incarnatum, JESUM Christum, ut glorificatorem Sanctorum suorum in Cælo: quam rationem in Mense Augusto practicabat. hinc ejus præaltam legere est contemplationem, singulos digestam in dies: Referre eam longum esset, accessum tantummodò, & veluti præludium ejus, ad eam verbis ejus refero; ita ergo ait; Omnibus Augusti Mensis diebus, Spirituales, Cælestesque vacationes peragam. Locus Vacationum istarum erit, vel cor in Cælo, vel Cælum in corde meo positum, collocatumque. Finis illarum erit; gustare, & videre, quàm suavis sit Dominus Deus noster, tam in sua ipsius Divinitate, quàm in Sacratissima JESU Christi, Dei-hominis Humanitate, Beatos suos in Cælo beatificante, Bonisque æternis exsaturante: quam etiam in Pretiosissima Dei-hominis, & nostrum omnium Parente MARIA Virgine, &c. Materia vacationum harum erit, præcipuè triplex; nempe; Deliciositas, & Dulcedo Essentiæ divinæ, atque Sanctissimæ Trinitatis, VERBI Incarnati, Jesu Christi, super Sanctos suos, jam secum regnantes in Cælo, beatifica effusio: & gloria Pretiosissimæ Parentis Mariæ, in Cælos assumptæ, cum corpore, & anima.

*Vacationes
Cælestes.*

*Materia va-
cationum Cæ-
lestium.*

Quod spectat ad reflexivam vitam Patris Gasparis, ita intentos ille supra se habebat oculos; ut non omnino quidem diversis temporibus, viginti tamen & octo ordinarie usurpaverit

Examina 25.

*Examina uti-
lissima Reli-
gioso homini.*

verit examina: idque præter examen breve post singulas horas usurpatum, nisi urgens quid obstitisset. *Primum* examen erat agendorum eodie, & tolerandorum. *Secundum*, Incidentium, quæ non cadebant sub ordinem: sed evenire poterant. *Tertium*, Emendandorum ex præterito Mense, vel ex proxima Confessione, vel ex aliquo examine. *Quartum*, Repugnantiarum vincendarum. Tempus horum Examinum erat mane, finitâ meditatione. *Quintum* examen erat in ordine ad Sacrum Missæ faciendum. *Sextum* commune, quod à disciplina domus præscribitur, ante prandium; cui examini adjungebat, *Septimum* particulare juxta mentem, & normam S. P. Ignatii, & *Octavum* menstruum: quod quantum ad materiam, idem erat, cum particulari, dispiciendo, an tot, & designatis temporibus, exerciti sint mortificationis externæ, & internæ actus, pro Mense assumpti; & an actus virtutis mensuræ usurpati? *Nonum* Examen erat officiale, quod etiam adjungebat Examini communi ante prandium. Rursus post recreationem Examina quatuor, nempe Agendorum, ac sufferendorum, incidentium, emendandorum ex Mense, & Repugnantiarum vincendarum instituebat. *Decimum quartum* Examen erat, super lumina, gratiasque actuales, & inspirationes divinas. *Decimum quintum* super exercitium virtutum in occasionibus, superque ipsas occasiones, *Decimum sextum*, super sublimationes actuum, seu super formalitates, ac modos sublimandi actiones, atque passiones omnes. Quæ tria examina

mina

mina instituebat circa primam horam post meridiem. *Decimum septimum*, Examen supra fontes imperfectionum quotidianarum. *Decimum octavum*, In quo inspectis defectibus, contraponebat actus oppositos. *Decimum nonum*, super novitatem spiritus, & fervoris. *Vigesimum*, supra speciales animæ naves, habituales præsertim: Horum quatuor examinum tempus designaverat ante cænam pro commoditate. Sequebatur Examen vespertinum commune, cui adjungebat iteratò alia quatuor Examina; nempe particulare, menstruum, officiale, & corrigendorum ex mense, vel si in his nihil speciale advertebat, faciebat Examen vitandorum, Adjungebat quoque *Examen vigesimum sextum*, supra ordinem actionum, & horarum. Et *vigesimum septimum*, supra ejaculationes in Deum factas. Denique quiescente jam Collegio, instituebat Examen *Vigesimum octavum*, *Censorium*, ita dictum à rigore, & subsequentibus pœnis sibi met inflictis.

Examen Censorium

Horum omnium Examinum, in promptu habebat puncta, quæ ob prolixitatem, hîc non adnoto. Ut tamen appareat mira ejus perspicacitas in pervidendis imperfectionibus, & nævis animi, Materiam solummodò Examinis Decimi septimi, ex ejus libello hîc appono.

Fontes imperfectionum.

1. Inconsideratio, & indeliberatio ante opus, & post opus. 2. Languor mentis, efficaciam fervoris enervans. 3. Inconstantia in bonis, ob causas leves. 4. Dilatio agendorum, de tempore, in tempus. 5. Fiducia sui, spes supplementi,

Examen imperfectionum quotidianarum.

V.P. Druzb. Op. I.

L

blan-

blandimentum de facili compensatione. 6. In-
 tentionis defectus; quia nulla, non pura, frigi-
 da, retractata. 7. Irresignatio, timor humanus,
 amaritudo, sæpe vana imaginans, illudens, ab
 opinionis dominio profecta. 8. Delectationes
 satisfationesque, naturæ indultæ, condescen-
 sionesque propter merum naturæ ductum. 9.
 Defectus præsentia ad se, raritas recollectionis,
 præcipitatio, festinatio, ursio inquietans sine ra-
 tionabili causa. 10. Tardus ad Deum & oratio-
 nem recursus, in labore, difficultate, tribula-
 tione. 11. Designationes ad pauca respicientes.
 12. Tenax in hæsiō ad proprium ordinem, de-
 signationem, iudicium. 13. Justificatio, & ex-
 culatio sui erroris, apud se, & apud alios. 14.
 Querulositas de injuriis & ingratitude, ac
 difficultatibus, deque moribus, & morositati-
 bus alienis. 15. Affectata dissimulatio remor-
 suum, & instinctuum interiorum. 16. Inordi-
 natio temporum, & actionum. 17. Fuga con-
 fusionis, celatioque quorumvis defectuum co-
 ram Deo, & Confessario. 18. Scandala, modica
 licet in specie. 19. Fuga laboris in advertendo,
 & examinando. 20. Conjectio sui in angustias
 temporis ex causa culpabili: Unde perfuncto-
 ria, actionum expeditio. 21. Eventuum præter
 mentem evenientium, non in Deum rejectio,
 neque ex gustu providentiæ divinæ acceptatio.
 22. Merum, & nudum, studium explendi nume-
 rum piarum actionum, obturandique conscien-
 tiæ clamorem, ac morsum. 23. Sordida quæ-
 dam temporis parcitas, quâ volumus citò ex-
 pedire obsequia divina, interim & opus, & tem-
 pus perdimus. 24. Naturalis affectio ad perso-
 nas,

Fontes 32. va-
 riorum defe-
 ctuum.

nas,
 prios
 fiones
 & de
 digen
 do, a
 bilis,
 præ m
 nesqu
 dissim
 vio p
 dilatio
 do. 3
 scienti
 Præ
 men h
 modu
 Ho
 tempo
 petent
 Pu
 omnibu
 psuræq
 Pu
 cordis
 Pu
 ræ ela
 I.
 suâ hor
 2.
 factum
 liticâ,
 stantia
 rem?

nas, amicos, benefactores, amatoresque proprios: naturalis item affectus res, officia, occasiones, laudes proprias. 25. Naturalis averfio, & declinatio à personis, Officiis, molestiis, indigentis. 26. Applicatio effusa mentis in agendo, absque dominio, & præsentia sui. 27. Debilis, & fluctuans applicatio ad agendas res, quæ præ manibus sunt. 28. Respectus humani, rationesque humanæ sperantes, timentes, differentes, dissimulantes. 29. Spes impunitatis. 30. Oblivio proveniens ex fiducia memoriæ, vel ex dilatione. 31. Desuetudo, vel è contra assuetudo. 32. Fiducia, & veluti nidificatio, acquiescentiaque in rebus, personis, locis, amicis.

Præterea operæ pretium est, apponere *Examen horarium*, quod sibi præscripserat, in hunc modum.

Horâ sonante, vel certâ horâ, quam mihi ex *Examen ho-*
temporis distributione Examini deputavero, ap- *varium.*
petente, Examen infra scriptum faciam.

Punctum 1. Gratias Tibi ago Deus meus, pro *Punctum 1.*
omnibus, & singulis totius vitæ, & horæ elapsæ, elap-
suræque beneficiis.

Punctum 2. O Trinitas Deus, lux beatissima, reple *Punctum 2.*
cordis intima, &c.

Punctum 3. Examinabo horam, & opera ho- *Punctum 3.*
ræ elapsæ.

1. Impensane hora operi designato, & opus an
suâ horâ factum?

2. Opus bonumné suâ naturâ, an intentione?
factumné bene? & quâ bonitate? naturali, po-
liticâ, supernaturali? Habuitné aliquam circum-
stantiam vitiosam, præcipuè effusionem, tepo-
rem?

1. 2

3. Ser-

3. Servat ené in operæ regulæ communes, & observationes privatæ?

4. Præmisistiné operi intentionem actualem, an virtuales tantum?

5. Ea intentio fuitné pura, defæcata vacua meo bono, solum Deum præcisè intuens, an occultè & subdole proprietatem querens, sperans, respiciens? Fuitné ita defæcata, ut non spectaverim etiam spirituale, etiam æternæ vitæ commodum, aut meritum, in

Examen intentionis.

quantum illud meum bonum est; sed pure in quantum Dei, & propter Deum? Itane solius Dei gustum, gloriamque spectavi; ut juraverim, & intenderim omnimodè possibiliter, Deum hoc opere dignificare, in quantum est dignificabilis in se, & in quantum ego sum dignificativus Eius, ex gratia, hic & nunc habitâ. Itane nihil mei quæsi in opere, ut etiam insuper vilificârim me, quantum vilificabilis sum à Deo, à me, ab omnibus Creaturis.

6. An ad opus, & in opere, auxilium Dei expetii, illique soli innixus sum plene, de viribus, & sufficientiis meis expresse desperando.

7. An opus egerim ex totis viribus animi, (quantas opus requirebat in substantia, & perfectione sua) & corporis; salvâ discretione, & an in hanc peccatum sit?

8. An in opere imitatus sum Christum, ejusque exemplar?

9. An in opus meum, gratiæ, meritorum, operumque Christi influxum curaverim, petierimque?

10. Univine opus meum actualiter, ardentè, appetitativè, Jesu Christi laboribus, & conatibus, & meritis?

Examen perfectionis operum.

11. An conatum adhibuerim, ita dignè, & assiduatè Christo facere opus, ut opus meum, opus Christi vi-

sti videretur, & ego quasi Christus alter coram Deo judicarer?

12. Quâ applicationis, & attentionis, & affectûs in Deum, Christumque continuatione, feci opus meum? Numquid crevit in me per singula momenta? Numquid replicabatur, sublimabatur cordis, & vividitatis Christi sublimitate? Nunquid supplebam affectum, & efficaciam meam, affectu, & efficacîâ debitâ DEO à me; à Creaturis, à Sanctis omnibus in Cælo, à Pretiosissima Parente, à Christi humanitate, ab ipsa denique Trinitate Sanctissima?

13. An atomis omnibus meis, tantum conatum, eamque fervoris proportionem impressi inter operandum, quantum totus ego, & omnis utraque substantia mea habere debuit?

14. Quâ mortificatione meâ feci opus, præsertim menstruâ, & interna?

15. An sectatus sim, repressionem desideriorum impotentium, an effusionem super opus? Examen subtilium defectuum.

16. An superavi impedimenta, tædia, difficultates in aggrediendo, & operando?

17. An dilationi restiti, an compescui festinationem, & solius perfunctionis studium?

18. An linguas, juâcia, respectûs superavi, ad illosque absurdi, & occalui?

19. An laudes, approbationes, vel spem earum despexi?

20. An in opere corporalem afflictionem, in aliqua parte quæsi vi, arripui?

21. An menstruæ externæ mortificationis actûs, vel desideria saltem proposita que habui?

22. An hoc ipsum examen faciam cum ea applicatione, & sufficientia, ut contenta sit ratio?

Punctum 4. defectûs notatos dolore intimo Punctum 4.

L 3 super-

supernaturali expiabo, & supplementariis actibus, ac nominatim actuali supradicta observandi proposito complacentiaque, & approbatione eorum supplebo: tum etiam mortificatione externâ, sanguini Christi immistâ, balneabo.

Punctum 5.

Punctum 5. Emendationem proponam, & præter proximos supplendi conatûs, insuper penitentiam pro defectibus pœnalem subibo.

C A P U T XVI.

Animabus Purgatorii Opitulatio à Patre Gaspare impensa.

Proprium Societati est, animabus Purgatorii opitulari.

Quotidianæ opitulationes animabus Purgatorii.

SI cui, certè Societati nostræ, circa animas Purgatorii sollicitudo, propria esse debet; ut pote cui salus, & perfectio animarum, pro fine, & scopo omnium religiosorum operum est, hoc ipsum incitamentum ad opitulandum animabus Purgatorii, memini me ex ore Patris Gasparis, in Exhortatione quadam, accepisse. Quàm vero ille ipse, eo in negotio sedulus, & serius fuerit, ex propositis ejus in praxim deductis, collegi.

Inprimis itaque sic quotidie animabus Purgatorii opitulabatur. 1. Quolibet mane cujusque diei, post peracta Exercitia matutinæ surrectionis, faciebat in honorem Æternæ Sapientiæ, Jesu Christi, disciplinas duas, pro Animabus Purgatorii, claudens utramque oratione; *Deus qui nobis in Sancta Sindone* &c. 2. Cujuslibet Saceri (exceptis paucorum dierum) per Annum, fructum satisfactorium, vel totum, vel partialem, pro Animabus Purgatorii certis, vel in communi offerebat, iisque applicabat, præter eum,